

som de vare lige tæt ved at erobre, vil Fordelingen med bundet Omvalg blive 7 Kredse til de Radikale og 7 til Socialdemokraterne. De Herrer ville altsaa se, at det er ganske galt, at de Radikale ikke ere interesserede i bundet Omvalg. Naar vi alligevel holde paa det frie Omvalg, er det, fordi vi mene, det er en bedre og naturligere Ordning, der vil medføre, at Folketingsvalget bliver et retfærdigere, bedre, sandere Udtryk for Befolkningen. Men paa den anden Side skal jeg tilføje, at det er ikke noget Kapitalspørgsmaal, og vi ville fra vor Side ikke lade en ny Valgkredsordning strande derpaa. Hvis Sammenkoblingsparagraffen sprænges, og hvis der ikke kan opnaas Enighed om Omvalgsformen, saa gaa vi ogsaa med til bundet Omvalg. Vi have i øvrigt tænkt paa til tredie Behandling at stille et Mæglingforslag, som vi mene, Højre vil være interesseret i. Hvis Højre tager de sidste Valgresultater for sig, ville De se, at Socialdemokraterne og de Radikale meget godt kunne klare sig ved bundet Omvalg, men det er Højre, det gaar ud over, og Delegationspartierne, som profitere deraf. Hvis vi faa bundet Omvalg, vil Højre næsten ikke komme paa Omvalg i en eneste Valgkreds ude i Landet. Det ligger i de smaa Minoriteter — Højre vil altsaa være interesseret i at støtte os ved et Mæglingforslag, som jeg antager vil fremkomme til tredie Behandling, og som f. Eks. vil gaa ud paa, at Omvalget bliver en Mellemting mellem frit og bundet, at man f. Eks. tillader de tre Kandidater, som havde faaet højest Stemmetal, eller dem, som havde over 25 pCt. af de afgivne Stemmer, at stille sig til Omvalg.

Det Valgkredsforslag, her foreligger, om en midlertidig Omordning af Valgkredsene, er, hvad Højre selv har krævet. Det Tilbud, som nu gøres, er, hvad de selv have forlangt. Deres eget Program, det, som staar ved Magt den Dag i Dag, Højres Program af 1905 kræver en Grundlovændring og da Indførelse af Forholdstalsvalg eller, hvis dette ikke er muligt, en Gennemførelse af den i Grundlovens § 32 liggende Lighedsfordring. Jeg citerer ordret, skønt det er efter Hukommelsen. De Herrer opstillede her i 1905 en Dagsorden, fremført og begrundet af deres gamle Fører, det ærede forhenværende Medlem fra Thisted (N. Andersen), som krævede det samme, en Grundlovssændring med Forholdstalsvalg, men hvis dette ikke er muligt, opfordrer Højre i denne Dagsorden, hvorunder der staar Navnene paa en Række

Højremænd, der endnu sidde i denne Forsamling, Regeringen til at fremsætte et Forslag om en midlertidig Valgkredsomlægning. Det, der nu sker, det, Regeringen har ydet sin Tilslutning til, er en ligefrem Opfyldelse af det Krav, de Herrer selv have stillet i en højtidelig Dagsorden her paa Ting. Hvis derfor de Herrer sige Nej dertil, saa siger jeg, saa strander denne Sag, Valgkredssagen saavel som Grundlovsagen, ikke længere blot paa den Mangel paa Mod, jeg har kunnet spore fra de Herrer Side under Udvalgsforhandlingen, men saa strander den ogsaa fra de Herrer Side paa Mangel paa Villie. Saa strander den, fordi de Herrer fra Delegationspartierne saavel som de Herrer fra Højres Side overhovedet ikke have nogen Villie til at skaffe en retfærdigere Valgkredsordning til Veje og heller ikke have nogen Villie til at skaffe en bedre Grundlov til Veje her i Landet. Men skønt jeg ikke nærer stort Haab om, at der er nogen Mulighed for at naa et Resultat ad Forhandlingens Vej — det gør jeg ikke, jeg ser for saa vidt meget pessimistisk paa Situationen —, til Trods for det ville vi dog fra vor Side vedblivende — til det sidste — stille os lige saa forhandlingsvenlige og forhandlingsvillige, som vi hidtil have gjort. Vi ville endogsaa ønske, vi ville haabe, vi ville opfordre Regeringen til at være os behjælpelig med, at alle Muligheder i Valgkredssagen prøves til Bunds. Det ville vi. Først naar det er forsøgt, først naar alle Muligheder ere prøvede til Bunds, først naar hvert Parti rent og klart gennem en Navneopraabsafstemning her i Tinget, eventuelt ogsaa i det andet Ting, har taget sit Standpunkt og sit Ansvar, først da ønske vi Kampen; men da have vi ogsaa Kampen. Først da ønske vi Valget, men da have vi ogsaa et Valg, hvor de Herrer ganske vist ved at forhindre en retfærdig Valgkredsordning stille os ugunstigere, end vi burde staa, men hvor de tillige ødelægge sig selv saadan i den offentlige Menings Øjne, som ønsker Retfærdighed, at de maaske tilføje os det Plus, som Valgkredsretfærdighedens Minus betyder, saaledes at det kan gaa lige op. Som det ofte gaar dem, der ville regne klogt og egoistisk og narre andre, som det gaar dem, der regne med at skade Modparten, men ved de Midler, de anvende, komme til at skade sig selv saa meget, at det gaar lige op, saaledes ville vi maaske dog alligevel til sidst, særlig hvis vi fra socialdemokratisk og radikal